

isti: postojala je najozbiljnija mogućnost da predsjednik postane „politički neispravni“ „liberal“ Norbert Hofer, koji je opet to postigao na razornome učinku prizora nedavnih „mirnih“, ali osvajačkih migrantskih kolona.

O istočnim Europljanima, koji još dobro pamte vremena komunističkog jednoumlja pa im nimalo ne prija ni ovo europsko i „liberalno“ – da i ne gorovimo. Najizravniji je bio slovački premijer koji je još 20. kolovoza lani rekao da će primiti „jedino izbjeglice iz Sirije kršćanske vjeroispovijedi“, da bi u svibnju i lipnju ove godine „ščeto i neto“ rekao kako je „Slovačka kršćanska zemlja“ i da se on „protivi stvaranju jedinstvene muslimanske zajednice“ u svojoj zemlji.

I što sada? U Hrvatskoj od pojave migrantske krize nema ni jednoga vodećeg dnevnnog lista, niti jedne televizije s nacionalnom koncesijom, koja bi – cijelo ovo vrijeme – upoznavala javnost s objema stranama medalje. Postoji samo bijesna ideološka propaganda i aktivizam *a la* Hrvoje Zovko i drugovi i onaj „nepostojeći“, ali i sveprisutni medijski i politički „centralni komitet“, koji određuje koja je jedna jedina „partijska linija“ i kako svi Hrvati moraju „politički ispravno“ misliti.

Više je nego rječita usporedba nedavno ga Brexita i našega referenduma o definiciji braka: britanski premijer Cameron izgubio je za manje od dva posto i odmah je znao da mu preostaje jedino ostavka. Ovdašnja oligarhija, i njene nadzemne perjanice Milanović i Josipović, izgubila je hametice, dvotrećinskom većinom, ali i dalje juriša na vlast, jer iz jugokomunizma znaju da je narod nitko i ništa, a gazde, domaće i strane, sve. Uostalom, tu je uvijek Ustavni sud i ugledna ustavna sutkinja Mare Pipl-mast-trast-as – ako Partija/Udba zaključi da je eventualno referendumsko pitanje tipa „želimo li da svoju preostalu mladež špedimo u Irsku i Kanadu,

U istom duhu ovih je dana, 30. lipnja, HINA objavila izjavu kandidata za mjesto HDZ-ova šefa Andreja Plenkovića, po kojoj je Brexit izraz „populizma“, koji je „loš za europski projekt“ i „ima negativne gospodarske i financijske implikacije“. Znakovito je da i „demos“, na grčkom, i „populus“, na latinskom, znače isto – narod. A sustav i njegovi protagonisti kojima se gadi narod i narodna vladavina zove se fašizam, makar se – još neko vrijeme – kitio pridjevom „liberalni“ („slobodarski“)

a šakom i kapom uvozimo Sirijce i Eritrejcice?“, ona će lako proglašiti kako je „demokracija previše važna stvar da bi se prepustila demosu, narodu“.

Mržnja prema „demosu“

Uostalom, u istome duhu ovih je dana, 30. lipnja, HINA objavila izjavu kandidata za mjesto HDZ-ova šefa Andreja Plenkovića, po kojoj je Brexit izraz „populizma“, koji je „loš za europski projekt“ i „ima negativne gospodarske i financijske implikacije“. Znakovito je da i „demos“, na grčkom, i „populus“, na latinskom, znače isto – narod. A sustav i njegovi protagonisti kojima se gadi narod i narodna vladavina zove se fašizam, makar se – još neko vrijeme – kitio pridjevom „liberalni“ („slobodarski“).

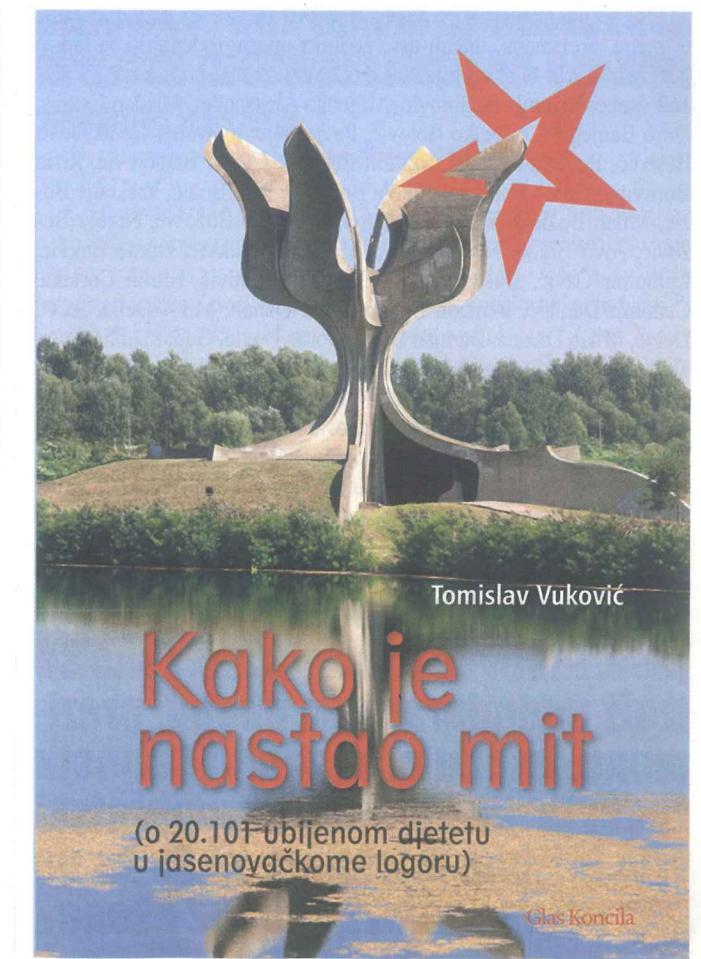
I zato mi je i jedan naizgled kratak tv-priolog o vedrom i veselome Hašimu, kojega

Hrvatska, kako kaže ozbiljno namršteni Hrvoje Zovko i drugovi, „mora“ zbrinuti – ma što god narod mislio o tome i za razliku od nečijega hrvatskog sina koji joj nije toliko dragocjen pa može slobodno iseliti – izazvao toliku bujicu negativnih primisli.

Stoga, za kraj, prilično beznadna preporuka Hrvatima, narodu provjereno nedarovitu za politiku: počela je, vrlo vjerojatno kratka i vruća predizborna kampanja. Iskoristite priliku pa, makar bez većih očekivanja, zapitajte stoga svakoga političara i stranku koja se nudi na ovdašnjem tržištu hoće li im prioritet biti vaše i hrvatsko nezaposleno dijete ili naš vrii Hašem Muhamed iz Eritreje, kojem inače želimo svaku sreću i uspjeh u životu – dakako, u Njemačkoj, kod poštovane madame Merkel i drugdje gdje ga jačano tako željno očekuju!

Zločin ili protuteroristička akcija?

Posve je logično da je NDH protiv partizana i četnika provodila protuterorističke akcije jer svaka se država bori protiv terorista

Lažnim navođenjem navodnih žrtava Jasenovca i njihovim namjernim neuklanjanjem i dalje se čini zločin protiv istine. Znači li takva ustrajnost u neispravljanju tih pogrešaka možda da su djelatnici koji održavaju mrežni jasenovački popis na neki način teroristi protiv istine

Tomislav Vuković

Kako je nastao mit

(o 20.10. ubijenom dijetetu u jasenovačkom logoru)

Glas Končila

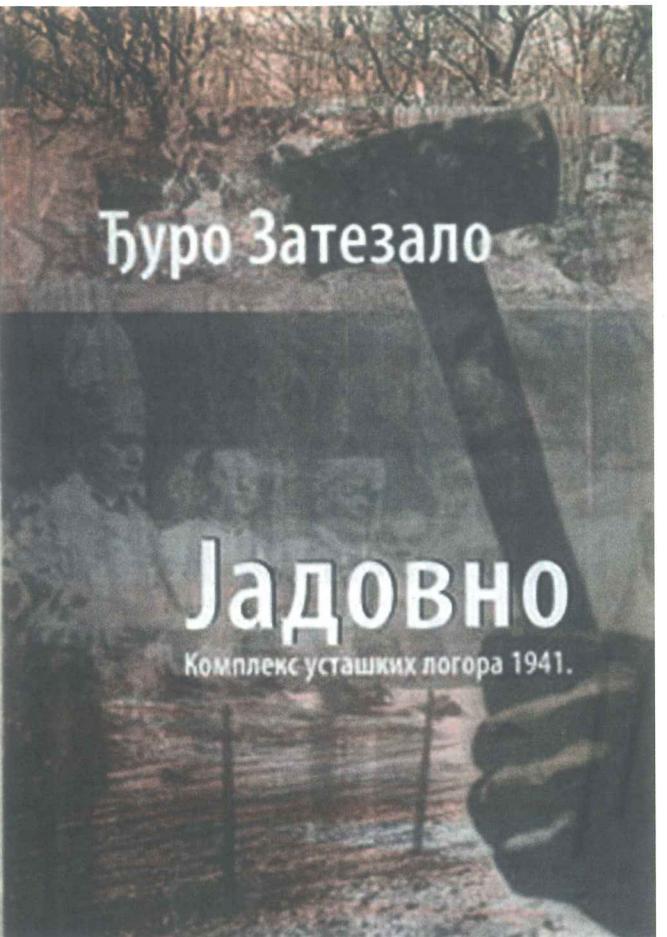
Pišu: M. KOIĆ i NIKOLA BANIĆ

Na brojnim je primjerima pokazano kako mrežni jasenovački popis sadrži mnogo pogrešaka. U jednom od prethodnih članaka je za više od 130 osoba za koje na mrežnoj stranici <http://jadovno.com/imenicni-popis/> postoje svjedočanstva da su stradale u Jadovnomu pokazano kako se istodobno nalaze i na mrežnom jasenovačkom popisu. Te su osobe bile pronađene na temelju riječi Jadovno u polju za napomene u mrežnom jasenovačkom popisu te dodatnom provjerom postojanja u popisu žrtava logora Jadovno, čime su potvrđene kao lažne žrtve Jasenovca. Zanimljivo je kako se među tim lažnim žrtvama našao i djed bivšega srpskog predsjednika Borisa Tadića za kojeg se u napomenama osim Jadovnoga navodi i to da je bio borac što je važna pojedinost koja će se iskoristiti kasnije u nastavku članka. Bilo bi vjerojatno naivno očekivati da se ovakvo lažno umnažanje žrtava zaustavlja samo na osobama s napomenama o Jadovnomu. Naime, ako se usporede dostupni podaci svih osoba iz popisa žrtava logora Jadovno te mrežnoga jasenovačkog popisa, moguće je pronaći još stotine novih i prethodno nespomenutih podudaranja. Zbog tako velikoga broja u ovome članku obrađen je samo jedan dio njih, dok će se ostatak obraditi u nekim od budućih članaka.

162 osobe na oba popisa

Ako se pogledaju osobe u oba popisa i ako se traži podudaranje u imenu, prezimenu, imenu oca, godini i mjestu rođenja ili se radi o geografski vrlo bliskim mjestima, onda se na oba popisa nalaze ove 162 osobe: Manojlo Adamović, Miljenko Aleksander, Mlađen Banjac, Đuro Banjeglav, Anđelko Belović, Pavle Belović, Đorđe Berak, Jovo Besedić, Bogdan Besedić, Milutin Besedić, Cvijan Blagojević, Risto Borovina, Gojko Borozan, Nikola Bosanac, Pero Božić, Vaskrsije Božić, Milan Božičković, Stevo Božović, Branko Božović, Nikola Božović, Jovo Bratić, Nedeljko Bukvić, Dušan Bukvić, Đorđe Bukvić, Ljubomir Čavić, Dušan Čokorilo, Mihajlo Čirović, Mirko Čorluka, Čedomir Daničić, Bencion Danon, Jozef Danon, Miloš Delić, Stevo Dević, Milan Džabić, Damjan Đerić, Đorđe Đokić, Gojko Đukić, Petar Đukić, Bogdan Elezović, Mirko Ešpek, Hajnrih Fertig, Bogdan Filipović, Pavle Filipović, Šalom Finci, Nenad Gavrić, Spasoje Gavrić, Savo Gavrić, Desimir Gačić, Nikola Grahovac, Petar Grahovac, Risto Grahovac, Živko Grozdić, Risto Hamović, Dragan Ivičić, Rade Ivković, Srboslav Jagodić, Marko Janjić, Stojan Janjić, Savo Janković, Milan Jeremić, Radovan Joka, Petar Joksimović, Ilija Jovanović, Lazar Ka-

Ako se pogledaju osobe u oba popisa, Jadovno i Jasenovac, i ako se traži podudaranje u imenu, prezimenu, imenu oca, godini i mjestu rođenja ili se radi o geografski vrlo bliskim mjestima, onda se na oba popisa nalaze ove 162 osobe

por, Mihajlo Kisić, Đorđe Kitić, Špiro Knežević, Vojislav Knežević, Milutin Knežević, Vlado Komljenović, Dragan Kordić, Nikola Kosijer, Nikola Kovačić, Nedeljko Kovačević, Petar Kovačević, Savo Kovačević, Milan Krajičinović, Klaudija Kraus, Stevo Krga, Dane Krga, Vladimir Krulj, Lazo Kulidžan, Marija Lemaić, Jovo Letina, Salamon Levi, Đuro Lončar, Pero Mandić, Marko Manojlović, Aleksa Manojlović, Milan Marinković, Veljko Medan, Dušan Miljanjić, Milan Milojčić, Milan Milušić, Marko Mirković, Nenad Mirković, Milan Miskin, Mile Mitić, Samuel Montijas, Mošo Montijas, Mihajlo Mrkić, Hugo Najbah, Vasilije Nikodinović, Žarko Novaković, Aleksa Novković, Tomo Novković, Dimitrije Pantelić, Mlađen Pantić, Blagoje Paravac, Dušan Pavković, Savo Pašalić, Miloš Petrušić, Dmitar Plečaš, Dušan Popović, Uroš Popović, Nikola Popović, Marko Preradović, Gojko Rakić, Mihajlo Rakić, Adam Rakić, Milan Ratković, Luka Račić, Mihajlo Reljić, Jovo Repović, Vasilije Salatić, Aron Salom, Savo Samardžić, Anđelko Samardžić, Mihajlo Staničić, Danilo Stanić, Mićo Staničić, Milić Subotić, Tomo Svrcan, Ignjatije Šajatović, Ljubo Šešum, Stjepan Šiftar, Obrad Šiljegović, Gligorije Škrpan, Miloš Tepić, Božo Terzin, Petar Trkulja, Stevo Umljenović, Đuro Vasiljević, Aleksa Vidović, Đuro Vitanović, Dušan Vitanović, Pero Vlaisavljević, Simo Vujanović, Špiro Vučinović, Bogdan Vujić, Radovan Vujić, Gajo Vukičević, Stevo Vuković, Gosto Vuković, Petar Žigić i Mile Živković pri čemu kod ovih 6 u popisu žrtava logora Jadovno nije navedeno ime oca, ali su iz istih ili susjednih naselja: Petar Bjelica, Miloš Bućan, Nemanja Đurica, Milan Gačić, Milan Šakić i Jovo Vitanović.

Svi preostali podaci o navedenim osobama ovdje zbog prostora namjerno nisu navedeni, ali su javno dostupni na stranici <http://fly.srk.hr/~nbanic/popis/> u odgovarajućoj datoteci. Tamo je također dostupan i cijeli popis žrtava logora Jadovno koji se ovdje koristi što bi zainteresiranim čitateljima moglo olakšati samostalnu pretragu u odnosu na korištenje ponuđenoga mrežnog sučelja.

Ono što brzo postaje očito je to da se među 162 navedene osobe nalaze samo dvije žene, jedna Srpskinja i jedna Židovka, a sve ostalo su muškarci. Dodatan zanimljiv podatak je da je prosječna starost navedenih osoba oko 37 godina, dakle pretežno se radi o najvitalnijem i za rat najspasobnijem dijelu stanovništva. Da se radilo o planiranome i ciljanom etničkom čišćenju, udio žena i djece među žrtvama coincidira s demografskim značajkama ciljane skupine stanovništva. Tako je i razumno prepostaviti kako bi mlađe stanovništvo lakše pobjeglo i kako bi među žrtvama dominirale starije osobe.

Nadalje, neka imena s popisa dvostrukih žrtava iz Jadovnoga i Jasenovca mogla bi čitateljima biti poznata iz Drugoga svjetskog (Savo Kovačević, Hamović) i Domovinskog rata (Stanimirović, Kapor). Kad se u zadnjih dva deset ili sedamdeset godina ništa nije promijenilo. Općenito se među spomenutim srpskim imenima izdvajaju tri područja prema mjestu rođenja navodnih žrtava. Prva je skupina imena iz istočne Hercegovine gdje dominiraju prezimena romanovlaških pastira koji potječu s Durmitora, primjerice i Radovan Karadžić. Pretežno se radi o prezimenima koja se povezuju s četnicima ili kako si u zadnje vrijeme teplaju antifašistima. U tom području su u Drugome svjetskom ratu haračile snage tzv. Dobrovoljačke vojske Jugoslavije – paramilitarne postrojbe sastavljene od četnika i komunista. Druga skupina navodne su žrtve iz Vozuče uz rijeku Krivaju i na Ozrenu u središnjoj Bosni. To je kraj poznat po četništvu. Tijekom srpske agresije na Bosnu i Hercegovinu vodile su se ogorčene borbe za Vozuču, u srpskim medijima nazivane „srpskim Stalingradom“. Treće se područje nalazi na važnoj prometnici između Križevaca i Koprivnice i nastavlja se na područje Kalnika s nekoliko sela naseljenih Srbima. Već spomenut izraziti nedostatak ženskih imena i dobra struktura navodnih žrtava ukazuje kako bi se u svim trima slučajevima moglo raditi i o pripadnicima paramilitarnih postrojba koje su ratovale protiv tadašnje države Hrvatske. Dodatna činjenica koja može voditi u takvu smjeru razmišljanja je i spomenuta napomena kako se kod djeda Borisa Tadića potencijalno radilo o borcu. Treba naglasiti kako su već u više navrata otkriveni pokušaji plasiranja partizanskih boraca pod jasenovačku žrtvu. Tako je, primjerice, Darko Komar upozorio da Nikola Heraković nije bio jasenovačka žrtva, već partizanski samoubojica, a Tomislav Lipak je upozorio da Jandro Lipak također nije bio jasenovačka žrtva, već partizanski bolničar pогинuo u borbi. Ove laži predstavljaju samo jednu vrstu od svih već pokazanih vrsta laži vezanih uz Jasenovac. Od ovde navedenih osoba vrijedi spomenuti da za Hajnriha Fertiga postoji svjedočanstvo u digitalnom arhivu. Podaci o njegovoj smrti temelje se na izjavi partizanskog majora Alberta Atijasa u kojoj se navodi da Heinricha Fertiga nije sreo od 1939. godine, a poslije 1945. godine doznao je iz nenavedenoga izvora da je Fertig navodno ubiјen u lipnju 1941. godine, da je bio u nekliko zatvora i da je navodno ubijen u Jasenovcu. Pouzdanost njegova iskaza upitna je, što se vidi i po tomu što se Fertig ubraja i u žrtve iz Jadovnoga.

Teroristi su oni koji se bore protiv države

Masovnije popunjavanje jasenovačkoga popisa s potencijalnim pripadnicima partizanskih i četničkih postrojba novi je element u pri-

Masovnije popunjavanje jasenovačkoga popisa s potencijalnim pripadnicima partizanskih i četničkih postrojba novi je element u priči o jasenovačkome popisu. U slučaju kada se radi o pripadnicima četničkih i komunističkih paravojnih postrojba, oni ne spadaju pod civilne, već pod ratne žrtve te uvjetno govoreći i pod neku vrstu terorista. Naime, teroristi su oni koji se koriste nasilnim metodama za napad na državu i koji pritom vrše napade i na civilne ciljeve. Protiv takvih svaka država provodi protuterorističke i redarstvene akcije

či o jasenovačkome popisu. U slučaju kada se radi o pripadnicima četničkih i komunističkih paravojnih postrojba, oni ne spadaju pod civilne, već pod ratne žrtve te, uvjetno govoreći, i pod neku vrstu terorista. Naime, teroristi su oni koji se koriste nasilnim metodama za napad na državu i koji pritom vrše napade i na civilne ciljeve. Protiv takvih svaka država provodi protuterorističke i redarstvene akcije. To nam je poznato iz Domovinskog rata. Tako su se protiv partizana i četnika provodile akcije koje se danas nazivaju protuteroristička. Netko bi mogao reći da se korištenjem ovakvih pojmove na neki način vrijedaju prave žrtve, ali ne uzeti u obzir spomenute indicije, nepravilnosti i već videne primjere da bi se bolje promislilo o cijelome slučaju te jednostavno ignorirati sve izloženo, bilo bi vrijedanje logike i ograničavanje znanstvene potrage za istinom. Koji god bio odgovor na postavljeno pitanje, kad je riječ o zločinu ili protuterorističkim akcijama, sigurno je da se lažnim navođenjem navodnih žrtava Jasenovca i njihovim namjernim neuklanjanjem i dalje čini zločin protiv istine. Znači li takva ustrajnost u neispravljanju tih pogrešaka možda da su djelatnici koji održavaju mrežni jasenovački popis na neki način teroristi protiv istine?

Zato se vrijedi vratiti na početak – osim što se u slučaju gore spomenutih osoba radi o očitim lažnjacima na mrežnom jasenovačkom popisu, postavlja se pitanje koliko njih su zaista civilne žrtve, a koliko možda žrtve protuterorističkih akcija. U dodatnome promišljanju odgovora na ovo pitanje mogli bi pomoći dodatni podaci i analize na ovu temu koji će biti objavljeni u budućim člancima.